

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, 2009. évi szeptember hó 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt a terheltek ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv az Egri Városi Bíróság 16.B.910/2005/199. számú és a Heves Megyei Bíróság Bf.124/2008/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

Az Egri Városi Bíróság a 2008. február 8-án kihirdetett 16.B.910/2005/199. számú ítéletével az I. rendű terheltet 1 rendbeli adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntetében (1. és 3a. tényállás), 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntetében (1.tényállás), 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett, a nyugdíjbiztosítási járulékbvételt jelentős mértékben csökkentő társadalombiztosítási csalás büntetében (3b. tényállás), és 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett az egészségbiztosítási járulékbvételt jelentős mértékben csökkentő társadalombiztosítási csalás büntetében (3b. tényállás) mondta ki bűnösnek.

Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 10 hónap börtönbüntetésre, a közügyek gyakorlásától 3 évi eltiltásra, 1 millió forint pénzmellékbüntetésre, valamint a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól 3 évi eltiltásra ítélte. Rendelkezett az ügyben felmerült járulékos kérdésekről is.

A jogerős történeti tényállás a következőket tartalmazza:

Az I. rendű terhelt a megalakulásától, 2001. június 28. napjától 2002. november 14. napjáig látta el a Kft. ügyvezetői tisztségét. 2002. november 14-től a kft-nek 2003. június 13-i kezdő nappal elrendelt felszámolásáig az ügyvezető a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett II. rendű terhelt volt.

A Kft. 2002. évben a tényállásban név szerint megjelölt gazdasági társaságoknak különböző gazdasági tevékenységet, így többek között munkaerő kölcsönzést is végzett.

A terheltek az elvégzett szolgáltatásokról a megrendelőknek általános forgalmi adót tartalmazó számlákat állítottak ki, mely számláknak az ellenértéke banki átutalással kiegyenlítésre került.

1./ A terheltek az általuk vezetett kft. elvégzett szolgáltatásainak ellenértékét bevételként nem szerepeltették teljes körűen a kft. könyvelésében; osztalékelőleg címén kötelezettséget nem vallottak be. 2003. május 31. napjáig társasági adóbevallást nem nyújtottak be az adóhatósághoz, így a 2002. évben realizált bevételek egy részének eltitkolásával csökkentették a vállalkozás nyereségét.

Az I. rendű terhelt az ügyvezetése alatt 2002. évben személyi jövedelemadó adónemben 420.780 Ft, társasági adónemben 462.000 Ft adóhiányt okozott, amely nem térült meg.

2./ A kft-nek áfa bevallási kötelezettsége volt, amit 2002. I. negyedévében negyedéves bevallással, a negyedévet követő hónap 20. napjáig, majd 2002. április hónaptól havi bevallással, a tárgyhónapot követő hónap 20. napjáig kellett teljesítenie. A kft. 2002. január és november közötti időszakra eleget tett az áfa bevallási kötelezettségének, azonban a bevallási és befizetési kötelezettségét nem teljesítette teljes körűen, mert az elvégzett szolgáltatások során a vevőktől átvett összegek egy részének áfa tartalmát nem szerepeltették az adott hónap áfa bevallásában. A fentiek miatt 2002. évben általános forgalmi adónemben az I. rendű terhelt folytatólágosan 13.528.000 Ft adóhiányt okozott, amely nem térült meg.

3./ A terheltek az általuk kölcsönadott, 2002. évi szerződések szerinti munkavégzések során foglalkoztatott személyek alkalmazását az Egészségbiztosítási Pénztár felé bejelentették, azonban a munkavállalók részére kifizetett jövedelmek után a járulékok és személyi jövedelemadó előleg bevallásának és befizetésének kötelezettségét az elszámolt hónapot követő hónap 12. napjáig nem teljesítették.

Az I. rendű terhelt

a)

a munkavállalóktól levont 3.870.393 Ft személyi jövedelemadó előleget nem vallotta be és nem fizette meg,

b)

a munkáltató képviselőjeként nem vallott be és nem fizetett meg 13.799.990 Ft nyugdíjbiztosítási járulékot, valamint 7.430.764 Ft egészségbiztosítási járulékot.

A városi bíróság a Btk. 2. §-ára figyelemmel a cselekményeket az elkövetéskor hatályban lévő büntető törvény rendelkezései szerint bírálta el.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, az I. rendű terhelt felmentés, védője részbeni felmentés és enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A védő a személyi jövedelemadó és a társasági adó vonatkozásában a felmentést arra hivatkozva kérte, hogy a terhelt a bűncselekményt nem követhette el, miután a bevallási időszakban már nem ő volt az ügyvezető.

Az áfa adónemet illetően azzal érvelt, hogy védence még a büntetőeljárás megindulása előtt önrevízióra adott megbízást, ezért büntetőjogi felelőssége nem bizonyítható.

A járulékok tekintetében viszont a vádelv sérült, mert az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában állapította meg a terhelt bűnösségét.

A Heves Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a Bf.124/2008/18. számú, 2008. december 9. napján meghozott ítéletével az I. rendű terhelt börtönbüntetésének tartamát 10 hónapra enyhítette; egyebekben érdemben az elsőfokú határozatot nem érintette.

A megállapított tényállást megalapozottnak találta, azt csupán azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala után az I. rendű terhelt az illetékes adóhatóságnak 17.525.000 forintot befizetett; az ügyvezetése alatt okozott adóhiányt tehát ennyiben megtérítette.

A védői fellebbezésben előadott érveket nem osztotta. Rámutatott, hogy már a szakértői véleményben is megbontva került kimutatásra

az, hogy milyen összegű adóhiány vezethető vissza az I. rendű és a II. rendű terhelt ügyvezetőségének idejére, ekként pedig összepszerűségében is helyes, hogy az adókötelezettséget mennyiben befolyásolta az I. rendű, illetve a II. rendű terhelt megtévesztő magatartása.

Az áfa adónemet illetően lényegében a BH. 2007/399. számú eseti döntésben kifejtettekkel egyező jogi álláspontra helyezkedett.

A másodfokú bíróság a vádelv sérelmét sem látta megállapíthatónak. Indokainak lényege szerint az elsőfokú bíróság terjedelmes bizonyításának eredményeként maga az ügyészség is „elfogadta” az I. rendű terhelt azon védekezését, miszerint az eredmény-kimutatásban szereplő költségei, így bérköltségei is valósak voltak.

A vádat képviselő ügyész a bevételeket ezzel az összeggel csökkentette, a másik oldalról viszont a bérköltséget terhelő járulékok vonatkozásában a bevallani, és megfizetni elmulasztott adóhiány tekintetében – a vonatkozó eljárási szabályoknak megfelelően – a vádat kiterjesztette.

Az ügyész tehát – a másodfokú bíróság megítélése szerint – a terhelti védekezésnek jelentőséget tulajdonítva, annak jogi konzekvenciáit vonta le, amikor a járulékokra nézve kiterjesztette a vádat.

- . - . - . -

A jogerős ügydöntő határozatok ellen a Be. 416. § (1) bekezdés a/ pontjára hivatkozással az I. rendű terhelt védője nyújtott be jórészt a fellebbezésével megegyező tartalmú felülvizsgálati indítványt.

Indokainak lényege szerint az I. rendű terhelt bűnösségének a megállapítására több okból is a büntető anyagi jog szabályainak a megsértésével került sor.

Az eljáró bíróságok bár rögzítették, hogy az I. rendű terhelt 2002. november 14-ig volt a cselekménnyel érintett kft. ügyvezetője, ugyanekkor figyelmen kívül hagyták, hogy mind a személyi jövedelemadó, mind a társasági adó bevallási és teljesítési ideje ügyvezetői tisztségének megszűnését követő időre, 2003. májusára esett. Emiatt pedig e két adónemben a büntetőjogi felelősségét megállapítani nem lehet.

Az általános forgalmi adónemben azt hagyták figyelmen kívül, hogy az I. rendű terhelt nem a büntetőeljárás megindítása után, hanem még azt megelőzően, az adóévben adott utasítást a könyvelő irodájának a teljes körű bevételt tartalmazó adóbevallás önrevízió

utján való bejelentésére, így a bíróságnak a BH.2007/399. számú jogesetre történő hivatkozása nem helytálló.

E tekintetben az I. rendű terhelt szándékosságára következtetni nem lehet.

Törvénysértően rótták a terhére a munkavállalói személyi jövedelemadó előleg, a nyugdíjbiztosítási, valamint az egészségbiztosítási járulék bevallásának és befizetésének az elmulasztását is.

Az ügyben eredetileg benyújtott vádirat ugyanis ezekre vonatkozó tényállást nem tartalmaz, ezért az elsőfokú bíróság a Be. 2. § (4) bekezdésébe ütköző módon rendelt el a járulékok tekintetében szakértői bizonyítást, amelynek alapján került sor az ügyészség részéről a vád módosítására. A vádelv sérelmével elrendelt bizonyítás eredményére büntetőjogi felelősséget alapítani nem lehet, ezért a járulékok tekintetében is törvénysértő a bűnösség megállapítása.

Amennyiben általános forgalmi adónemben az I. rendű terhelt eshetőleges szándéka mégis megállapítható, - mivel csupán e cselekménye miatt vonható felelősségre - a kiszabott büntetés törvénysértően súlyos, annak a terhelt betegségére is figyelemmel szabadságelvonással nem járó büntetésre történő lényeges enyhítése indokolt.

A Legfőbb Ügyészség írásbeli nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

Álláspontjának lényege szerint a tényállás tételesen, összepszerűen tartalmazza, hogy az I. rendű terhelt megtévesztő magatartása miként járult hozzá az adóbevételek csökkentéséhez, amellyel valamennyi adónemben megvalósította a szükséges törvényi tényállási elemeket.

Kétségtelen, hogy a 2005. november 7-i keltezésű vádirat az indítványozó által kifogásolt adatokat nem tartalmazza. Tény azonban, hogy ezek az adónemek is a kft. vád szerinti időszakú működésével kapcsolatosak, és szorosan összefüggenek az eredeti vádirat tényállásával. Ily módon a Be. 310. §-ának (1) bekezdése szerinti vádkiterjesztés törvényi előfeltételei adottak voltak.

A fentiekre is figyelemmel indítványa a megtámadott határozatoknak a hatályukban történő fenntartására irányult. /BF.980/2009.)

A Be. 425. §-a szerint megtartott nyilvános ülésen a felek az indítványaikat fenntartották, azoknak megfelelő tartalommal szólaltak fel.

Ennek során az I. rendű terhelt vezető védője a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseire utalva hangsúlyozta,

hogy a II. rendű terhelt az üzlet átruházásakor a társaság ügyeit egészében megismerte; az eljárásban adat merült fel arra is, hogy a könyvelő céget is felkereste és a kft összes iratát elvitte; a házipénztárt is átvette. Így a személyi jövedelemadó és a társasági adó 2003. évi bevallásának és befizetésének elmulasztásáért védencét felelősség ezen okok miatt sem terhelheti.

Az eljárási szabálysértést illetően kiemelte, hogy az alapügyben eljáró bíróságok a vádelv sérelmét a vádkiterjesztésre szűkítették, holott a védői kifogás lényege a vádelv sérelmével elrendelt bizonyítás volt. Nevezetesen az, hogy az elsőfokú bíróság 2006. május 29-én a „járulékokra” nézve is elrendelte a szakértői bizonyítást, és az ennek eredményeként benyújtott szakvélemény alapján került sor az ügyész részéről a vádkiterjesztésre. Márpedig - álláspontja szerint - a vádelv sérelmével elrendelt bizonyítás eredményére büntetőjogi felelősséget alapozni nem lehet.

- . - . - . -

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 416. § (1) bekezdésének a/ pontjára - tartalmilag azonban a Be. 416. § (1) bekezdésének c/ pontjára is - alapozott felülvizsgálati indítványt a következők miatt nem találta alaposnak.

Előre bocsátja, hogy a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően a felülvizsgálati eljárásra külön eljárási szabályok vonatkoznak.

Felülvizsgálatnak csak a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében meghatározott okokból, és a Be. 423. § (1) bekezdésének kötelező rendelkezése szerint a jogerős határozat által megállapított tényállás alapján van helye. A tényállás és értelemszerűen az annak alapját képező bizonyítékok bírói mérlegelése a felülvizsgálati indítványban nem támadható.

Az idézett eljárási szabályokból következően eredményes felülvizsgálat csak felülvizsgálati okokból és a jogerős tényállás alapul vételével kezdeményezhető. Azokat az indítványokat, illetve az indítványok azon részeit, amelyek a tényállás helyességét vitatják, vagy abban nem szereplő, attól eltérő tényekre hivatkoznak, a Legfelsőbb Bíróságnak mint a törvényben kizártat el kell utasítania.

Másrészt az idézett eljárási szabályok értelmében az érdemi felülvizsgálat során nemcsak az indítványozó, de a Legfelsőbb Bíróság is az irányadó tényálláshoz kötve van. Annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, esetleges hiányosságai esetén is a döntését a jogerős tények alapul vételével kell meghoznia.

Mindezt a felülvizsgálati indítványra - és a védői felszólalásra - vetítve rögzíthető, hogy az általános forgalmi adónemet illetően az

indítvány eltérő tényeken alapult amikor az I. rendű terhelt részéről önellenőrzésre hivatkozott, hiszen erre vonatkozó megállapítást a tényállás nem tartalmaz. Ebben a körben tehát az indítvány törvénynél fogva kizártnak bizonyult.

Az indítvány valójában felülvizsgálati okként a Be. 416. § (1) bekezdésének c/ pontját, s ezen belül a Be. 373. § (1) bekezdésének c/ pontját - vagyis, hogy az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el - külön nem hozta fel, azonban tartalmilag erre hivatkozott, amikor a járuléknemek vonatkozásában a vád törvényességét kétségbe vonta.

Érveinek lényege szerint ugyanis bár formálisan a vádkiterjesztés az eljárási szabályoknak megfelelt, az érdemben mégsem tekinthető törvényesnek, miután a vádirat történeti tényállásában nem szereplő, új tényállásra lefolytatott bírói bizonyítás eredményeként terjesztette elő az ügyész a járuléknemekre az új vádat.

Ez az álláspont nem támaszkodik a Be. tételes szabályaira. Az alapügyben eljáró bíróságok e felvetéssel kapcsolatban helyes álláspontot foglaltak el.

A Be. 310. §-ának (1) bekezdése a vád kiterjesztésének két feltételét rögzíti. Egyfelől tartalmi összefüggésbeli feltétel az, hogy az eredetileg vád tárgyává tett tényekkel összefüggő tényekre nézve történhet a vád kiterjesztése. Másfelől időbeli feltétel az, hogy a vád kiterjesztésére az ügydöntő határozathozatal megelőző tanácsülésig kerülhet sor.

A vád kiterjesztésének ezeken felüli további feltétele nincs. Közömbös körülmény, hogy az eredeti váddal összefüggő tény, amelyre a kiterjesztés történik, milyen módon jut az ügyész tudomására, így az is, hogy e tény megállapíthatóságának az alapja esetleg a bíróság által elrendelt (szakértői) bizonyítás.

Az elbírált esetben nem vitatott, hogy a munkáltatói személyi jövedelemadó-előleget és a járulékokat érintő vádkiterjesztés összefüggött azzal a cselekvőiséggel amelyre eredetileg a vádemelés történt. (társasági adóbevételek csökkentés, áfa bevételek csökkenés), s ugyanazon bevételekhez (szerződésekhez) kapcsolódóan nem fizette be az I. rendű terhelt a vádkiterjesztésben szereplő levont személyi jövedelemadó-előleget és járulékokat, amely bevételeket a vállalkozói adózása, illetve áfa adózása körében eltitkolt.

Közömbös, hogy ezt a ténybeli alapot a kiegészítő igazságügyi könyvszakértői vélemény tárta fel.

Ehhez képest az ügyész vádmódosítása a törvényes vád fogalmi ismérveinek megfelelt; így a Be. 416. § (1) bekezdés c/ pontja szerinti felülvizsgálati ok nem áll fenn.

Azt már csupán a teljesség igénye miatt jegyzi meg a Legfelsőbb Bíróság, hogy az indítványban írtakkal szemben az elsőfokú bíróság az eredeti vád keretein belül rendelte el első ízben a szakértői vélemény kiegészítését és az ún. járuléknemekre vonatkozóan a szakértőnek feladatot nem határozott meg. (156. sorszámu, 2006. szeptember 13-án kelt kirendelő végzés)

A történeti tényállás 1/ pontjában szereplő személyi jövedelemadóval és társasági adóval kapcsolatos álláspontjukat a védők már az alapeljárásban is előadták. Kétségtelen, hogy a támadott ítéletek jogi érvei e vonatkozásban meglehetősen hiányosak, hézagosak, ám az irányadó tények alapul vételével az mégiscsak megállapítható, hogy az 1/ pontban vázolt cselekvőségre nézve az I. rendű terhelt bűnösségének megállapítása és cselekményének jogi minősítése érdemben helytálló.

Kétségtelen: a Btk. 310. § (1) bekezdésében meghatározott adócsalás elkövetési magatartása az adókötelezettség szempontjából jelentős tényre vonatkozó valótlan tartalmú nyilatkozattétel az adóhatóságnak, vagy ilyen ténynek az elhallgatása.

Ehhez képest ezt a bűncselekményt szoros értelemben vett, azaz közvetlen tettesként az követheti el, aki az adóhatóságnak bevallani köteles ezeket a tényeket.

E bűncselekményt azonban más elkövetői minőségben, pl. közvetett tettesként, bűnsegédként olyan személy is elkövetheti, akinek nincs jogi kötelezettsége a tényekre vonatkozó nyilatkozattételre.

Mindebből következik, hogy a társasági adónemben okozott adóbevétel csökkenést eredményező cselekményeknek az I. rendű terhelt közvetlen tettesként nem lehet az elkövetője, mert a bevallási kötelezettség szabályszerű teljesítésének időpontjában már nem volt ügyvezető.

Az irányadó tényállás szerint azonban az I. rendű terhelt ügyvezetése alatt a realizált bevételek egy részének lekönyvelését nem végezték el; a kft. által elvégzett szolgáltatásokból származó bevételek eltitkolásával csökkentették a vállalkozás nyereségét. A vállalkozási eredmény pedig a társasági adó (és osztalék adó) alapja. Az adóbevallás elkészítése a könyvelés alapján történik.

Az I. rendű terhelt mint ügyvezető tisztában volt azzal, ha jelentős nagyságrendű bevételt nem könyvelnek el a kft.-ben, ezzel valótlanul csökkentik a nyereséget.

Feltétlenül tisztában volt azzal is, hogy a 2003. évben esedékes adóbevallásban az akkor bevallásra kötelezett ügyvezető (a II. rendű terhelt) ezeknek a bevételeknek a figyelmen kívül hagyásával készítheti el csupán az adóbevallást, ami nyilvánvalóan és

szükségszerűen adóbevétel csökkenést eredményez. Szándéka tehát az adóbevétel csökkenésre kiterjedt.

Az adóbevallásra kötelezett (jelen esetben a II. rendű terhelt) amikor e köteleességét teljesíti a könyvelési adatok alapján jár el.

Miután az irányadó tényállásból eltérő tény nem derül ki az rögzíthető, hogy az adóbevallás készítője, a II. rendű terhelt tévedésben volt tekintetben, hogy a könyvelési adatok helyesek, valóságok, hiánytalanok. Ezért, miután egy tévedésben lévő személy annak tudatában, hogy az valóság, tette meg az adóhatóság felé az adókötelezettségre vonatkozó valótlan tartalmú nyilatkozatot, az általa tévedésben megvalósított adócsalásért ő nem, hanem a tévedés okozója, az I. rendű terhelt, mint közvetett tettes tartozik felelősséggel.

Az elbírálás idején hatályos, így a felülvizsgálat során is irányadó anyagi jogi szabály nem különböztet a tettesi és közvetett tettesi alakzat között.

Így az adócsalásban a bűnösség tettesi minőségben történt megállapítása az 1/ tényállási pont alapján elbírált cselekmények tekintetében sem anyagi jogszabálysértő.

Megjegyzendő: amennyiben a II. rendű terhelt tudott volna az I. rendű terhelt ügyvezetése alatti vállalkozói nyereség eltitkolásáról, úgy sem lenne vitatható az I. rendű terhelt bűnössége az 1/ pontban elbírált cselekményekben, ez esetben ugyanis a II. rendű terhelt által tettesként véghezvitt adócsalásért bűnsegédként tartozna felelősséggel.

Abból viszont, hogy a bíróságok megbontották milyen adóhiány vezethető vissza az I. és a II. rendű terhelt ügyvezetőségének idejére az következik; arra a jogi álláspontra helyezkedtek, hogy az utóbb ügyvezetőséget ellátó II. rendű terhelt az I. rendű terhelt ügyvezetése alatt keletkezett vállalkozói nyereség eltitkolásáról nem tudott.

A felülvizsgálat pedig a II. rendű terhelt cselekvőségét nem érintheti.

A (vállalkozói) személyi jövedelemadót illetően a felülvizsgálati indítvány támadása azért nem lehet alapos, mert a személyi jövedelemadó alapját képező jövedelem bevallása - az erre vonatkozó nyilatkozattétel - attól független kötelezettség, hogy a terhelt ügyvezetői minősége a kft-nél az adóév folyamán megszűnt. Erre az adónemre a jövedelem eltitkolásával (valótlan bevallással) az I. rendű terhelt tettesként elkövette az adócsalás bűncselekményét.

Ami a 2/ tényállási pontban írt általános forgalmi adóval kapcsolatos védői álláspontot illeti, leszögezhető: büntetőjogi szempontból irreleváns, hogy az I. rendű terhelt élt-e önrevízióval, vagy sem.

Amint az alapügyben eljáró bíróságok helyesen kifejtették, az ítélkezési gyakorlat töretlen abban, hogy a korábbi adóbevallás önellenőrzéssel történő helyesbítése csak a téves bevallás adóigazgatási következményeinek az elhárítására és nem a büntetőjogi következmények kizárására szolgál.

Az adóalap, s ennek megfelelően az adó nem jogszabálynak megfelelő megállapítása, bevallása, ha az adóhatóság megtévesztésével, adórövidítés érdekében történt, befejezett bűncselekmény (HGY.2004/1106; BH.2007/399.)

A büntetőjogi következmények elhárítására a Btk. 310. §-ának (6) bekezdése értelmében kizárólag a Btk. 310. §-ának (1) bekezdése szerinti esetben, vagyis vétséget megvalósító cselekmény esetén volt az elkövetéskor hatályban lévő büntető törvény alapján (is) lehetőség.

Miután az I. rendű terhelt áfa adónemben nemhogy vétséget, hanem a 2/ tényállási pontban írt szándékos megtévesztő magatartásával a Btk. 310. §-ának (3) bekezdésében meghatározott, az adóbevételt jelentős mértékben csökkentő büntettet követett el, javára a Btk. 310. § (6) bekezdésének alkalmazása szóba sem kerülhetett.

Az indítvány a további 3 rendbeli (az ún. járulékok) bűncselekmény megállapítását eljárásjogi okokból támadta, mely kifogás a korábbiakban már kifejtettek szerint ugyancsak alaptalannak bizonyult.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság - egyetértve a legfőbb ügyészi indítvánnyal - a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján a hatályukban fenntartotta.

Ehhez képest a kiszabott büntetés végrehajtásának a felfüggesztésére, illetve esetleges félbeszakítására - melyet a védő szintén indítványozott - nem volt indok.

E végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatának lehetőségét a Be. 416. § (4) bekezdése kizárja.

Az alapügyben hozott ügydöntő határozat elleni ismételt felülvizsgálati indítvány tilalmáról a Be. 418. §-ának (3) és 421. §-ának (3) bekezdése rendelkezik.

Budapest, 2009. szeptember 29.

*Dr. Belegi József s. k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Ibolya s. k.
előadó bíró, Dr. Mészár Róza s. k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*bíróági tisztviselő
MTné*